

BIJLAGE 2

BELASTINGREGELING VOOR SPAARGELDEN

Om een effectieve minimumheffing op de inkomsten uit spaargelden binnen de Gemeenschap te waarborgen en ongewenste verstoringen van de mededinging te vermijden verzoekt de Raad de Commissie om een voorstel voor een richtlijn inzake de belastingregeling voor spaargelden bij hem in te dienen. De Raad is van mening dat de volgende elementen een basis voor dat voorstel kunnen vormen:

- I. De werkingssfeer van die richtlijn zou kunnen worden beperkt tot rente die in een lidstaat wordt betaald aan particulieren die in een andere lidstaat woonachtig zijn.
- II. Als eerste stap naar een doeltreffende belasting op de inkomsten uit spaargelden in de hele Gemeenschap zou de richtlijn gebaseerd kunnen worden op het zogenoemde „coëxistentiemodel”, in het kader waarvan elke lidstaat een bronbelasting heft of aan de andere lidstaten informatie over inkomsten uit spaargelden verstrekt. Elke lidstaat zou beide elementen kunnen combineren. De richtlijn zou een clausule inzake hernieuwd onderzoek kunnen omvatten die bedoeld is om na te gaan in welke mate nieuwe vooruitgang denkbaar zou zijn met het oog op een betere daadwerkelijke belasting op de inkomsten uit spaargelden.
- III. Elke bronbelasting op rentebetalingen aan ingezetenen van andere lidstaten zou in principe kunnen worden gegeven door het kantoor van betaling. Deze methode moet wellicht worden verfijnd om belastingontwijking en -ontduiking doeltreffender te bestrijden en dubbele belasting te voorkomen. De regelingen voor het verifiëren van de fiscale woonplaats van de begunstigden zouden niet ingewikkeld mogen zijn.
- IV. De bepalingen van een dergelijke richtlijn moeten rekening houden met de noodzaak de concurrentiepositie van de Europese financiële markten wereldwijd in stand te houden.

Hiervoor zou het trouwens aangewezen zijn dat de voornoemde elementen in een zo ruim mogelijk verband worden ingevoerd. Hiertoe zouden de lidstaten zich ertoe moeten verbinden om parallel met de bespreking van het voorstel voor een richtlijn de invoering van gelijkwaardige maatregelen in derde landen te bevorderen. Ook zouden zij zich ertoe moeten verbinden de aanneming van dergelijke maatregelen te bevorderen in gebieden waar het Verdrag niet van toepassing is. Vooral de lidstaten die afhankelijke of geassocieerde gebieden bezitten of in andere gebieden bijzondere verantwoordelijkheden dragen of fiscale voorrechten genieten, zouden zich er in het kader van hun grondwettelijke voorschriften toe moeten verbinden om in die gebieden gelijkwaardige maatregelen te doen toepassen.

De Raad moet vóór de aanneming van een dergelijke richtlijn de stand van zaken opmaken met betrekking tot deze problematiek.
